

Marion
Hoffman

De regels van Floor

met tekeningen van
Georgien Overwater

Uitgeverij Ploegsma
Amsterdam

Regel 1

Alle kinderen
mogen zelf regels
maken.

Regel 2

Je broer mag nooit
barbiejurkjes met
spijkers aan de deur
maken

Regel 2

Margreet is mijn beste vriendin, we spelen vaak bij elkaar. Meestal speelt Margreet bij mij, omdat ik barbies heb. Vandaag is ze er ook.

Margreet heeft blond haar, bijna wit, net als de barbies. Ze zit op de grond en ik zie haar ondersteboven. Want ik hang omgekeerd aan mijn nieuwe hoge bed.

‘Doe je mee met de barbies?’ vraagt

Margreet. Ze houdt een barbie bij het haar omhoog. ‘Goed,’ zeg ik. Ik koppeltjeduikel naar de grond. ‘Maar dan pak ik wel de barbies van Kees!’

Margreet kijkt me geschrokken

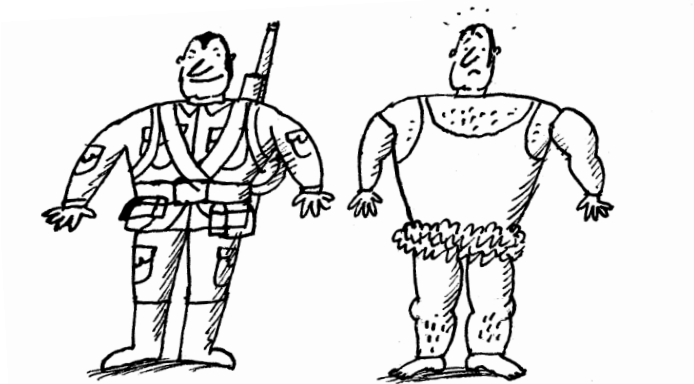
aan, want ze weet dat ik niet in de kamer van mijn broer mag komen.

‘Rustig maar, hij is buiten.’ Kees heeft mannetjesbarbies, alleen mag ik ze niet zo noemen. ‘Hij speelt er toch nooit mee.’

Maar Margreet is niet gerustgesteld, ze is erg bang voor Kees.

Ik loop naar de deur van zijn kamer en doe hem voorzichtig open, want hij piept. Het is ook altijd donker in zijn kamer. Maar ik weet waar hij de barbies heeft: in een doos onder zijn bed. Ik graai met mijn handen in de doos, pak snel de barbies en ren terug naar mijn kamer.

‘Dan kunnen we nu spelen,’ zegt Margreet opgelucht.

Ik knik. ‘Maar eerst moeten die domme kleren uit.’ De barbies van mijn broer hebben heel rare pakjes aan, met dingen op hun rug en zo. ‘Die moeten er eerst af,’ zeg ik tegen Margreet.

Margreet pakt ook een mannetjesbarbie. ‘De mijne krijgt een baljurk aan,’ zegt ze.

Mijn barbie krijgt een rokje aan en natuurlijk roze hakken. Maar die gaan altijd heel moeilijk aan bij de barbies van Kees, want zijn barbies hebben grotere voeten.

En net als ik het tweede hakje om de barbievoet heen wurm, gaat de deur open. Daar staat Kees.

‘Hier met mijn Action-Hero’s!’ schreeuwt hij. Hij loopt met grote stappen op ons af.

Margreet schrikt zich een ongeluk, ze laat de barbie vallen en rent achter Kees langs de kamer uit. ‘Ik moet naar huis, Floor,’ gilt ze vanuit de gang.

Mijn broer heeft de barbie van Margreet al teruggepakt. Ik hou de mijne achter mijn rug. Hij geeft mij een harde duw. ‘Hier met Action Bruce!’

Ik geef hem zijn barbie terug. Hij kijkt er vol afschuw naar.

‘Rotkind,’ schreeuwt hij, ‘ik krijg jou nog wel!’ Hij loopt stampvoetend mijn kamer uit en slaat met

zijn deur. Even later komt er gerommel uit zijn kamer. Als hij naar buiten komt, heeft hij een prittstift en een papiertje in zijn hand. Hij lijmt het papiertje op zijn deur. En hij schrijft erop: 'verboden voor meisjes!' Hij kijkt naar mij en grijnst.

Ik loop snel terug naar mijn kamer, bang dat hij mijn barbies pakt. Dat mag niet gebeuren.

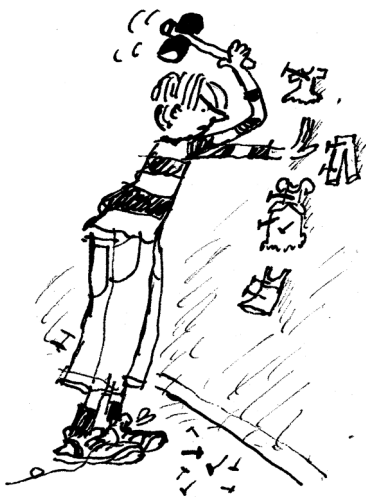
Als ik bezig ben mijn barbies voor Kees te verstoppen, hoor ik hem nog op de gang.

Ik kijk stiekem om het hoekje om te zien waar hij mee bezig is.

Hij heeft plakband in zijn hand. En daar maakt hij het papiertje ook nog eens mee vast. Dan loopt hij naar mijn vaders werkkamer. 'Mijn kamer is verboden voor kinderen,' zegt mijn vader altijd, maar dat kan Kees zeker niks schelen.

Hij komt weer te voorschijn met mijn vaders hamer, en timmert het papiertje vast aan zijn deur met wel honderd spijkertjes. Daarna timmert hij mijn barbiekleertjes om zijn papiertje heen. Kees is er een hele tijd mee bezig.

Ik ben net bezig mijn barbies diep onder de kast te stoppen, als ik mijn moeder thuis hoor

komen. Ze loopt met grote stappen de trap op.

‘Keesje,’ hoor ik in de gang, ‘Sara komt morgen spelen, vind je dat goed?’ Sara, daar is Kees verliefd op! Ik ren naar de gang.

Kees staat in de deuropening met een rood hoofd. Mijn moeder wijst naar het papiertje met mijn barbiekleertjes eromheen. ‘Wil je dat er nu meteen van af halen,’ zegt ze streng.

Ik doe alsof ik schrik: ‘O nee, mijn barbiekleertjes!’

Mama kijkt vol medelijden naar me. ‘Je haalt die kleertjes van de deur en geeft ze netjes terug aan

Floor.’ Ze is nu echt boos. ‘En dit,’ ze wijst naar het verboden-voor-meisjes-papiertje, ‘zou ik er ook maar af halen voor Sara komt.’

Kees kijkt mij woedend aan. Maar ik ga lekker op mijn oude plekje in de gang zitten kijken hoe hij al die barbiekleertjes weer een voor een van de deur af haalt. En af en toe help ik hem: ‘Vergeet je dat rokje niet?’